

vis maatte undvære den Støtte, som vor stærkt voksende og, jeg tør sige, i Hovedsagen godt arbejdende Industri har haft Brug for, thi under saa usikre Forhold kan Handel og Industri ikke arbejde. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skulde være med til at tage Ansvaret for Etableringen af en saadan Tilstand, og jeg tror, at det ogsaa er i de Herrer Grundejeres Interesse, at de øvrige Næringsveje trives og trives godt, og at der stilles Kapital til deres Disposition.

I øvrigt ligger det nær, naar nu dette Lovforslag sammen med Banklovforslaget forlader dette Ting, at anstille Betragtninger over, om vi ved Gennemførelsen af disse Lovforslag tilvejebringer væsentlig bedre Vilkaar for de Folk, som betror Pengeinstitutterne deres Sparemidler, og jeg vil derom sige, at jeg tror, at der derigennem naas betydelige Forbedringer af de bestaaende Forhold. Den forøgede Kontrol, navnlig fra Offentlighedens Side, som derved indføres, anser jeg for at være overordentlig betydningsfuld. Men hvis man vilde spørge, om derefter Folk ganske roligt kunde gaa hen med deres Sparemidler i en Bank eller Sparekasse, og hvis man vilde spørge, om det nu ogsaa var mere sikkert efter den nye Lov at anbringe sine Penge i en Sparekasse eller i en Bank, saa maa man fremdeles, naar man vil være ærlig, svare benægtende. Der er ikke skabt nogen positiv Sikkerhed derfor, men den Retning, som i de to Lovforslag er angivet for Pengeinstitutters Virksomhed, er efter min Mening den rigtige, og hvis de to Arter af Pengeinstitutter hver for sig vil følge den Retning loyalt, saa tror jeg, at det Tidspunkt vil kunne komme, da man med Tryghed og med Sikkerhed kan sige til de Folk, som skal anbringe Sparemidler: Gaa til en Sparekasse med jeres Penge, saa er I absolut sikre. Det Tidspunkt kommer nemlig, naar Sparekasserne loyalt har bøjet sig for det Krav: udelukkende at anbringe deres Sparemidler i første Klasses Anbringender, og til den Tid skal det ogsaa nok vise sig, at Folk saa ikke netop gaar efter, hvor de kan faa den højeste Rente. Det gør de kun i den Tid, hvor de ikke selv kan skelne imellem, om Sikkerheden er bedre eller daarligere det ene end det andet Sted. Naar det gaar op for Folk, at paa et bestemt Sted er Sikkerheden ubetinget, medens den ikke er det paa et andet Sted, saa tror jeg, at Sikkerhedsmomentet vil vise

sig langt mere afgørende, end det ærede Medlem synes at mene. Jeg vil ikke undlade paa dette Sted at omtale en Tanke, som jeg tidligere har fremsat overfor Offentligheden, og hvis Rigtighed jeg vedstaar. Det er den Tanke, at Sparekasserne, hvis de var villige dertil og i deres daglige Forretningssgang arbejdede hen derimod, vilde være i Stand til at tilvejebringe den ganske ubetingede Sikkerhed for Sparerne, nemlig ved i Forening at paatage sig et Ansvar overfor samtlige Sparere. Naar Sparekasserne indrettede deres Virksomhed paa Udlaan alene mod 1ste Klasses Sikkerhed, vilde Risikoen for Tab paa Udlaan jo være ganske udelukket; tilbage bliver da kun Risiko ved Bedragerier, og den Risiko vil jeg hævde er overskuelig, hvis Sparekasserne forenede sig om at imødegaa den. Den Tid maa efter min Mening komme, da det vil være muligt for Sparekasserne ad Frivillighedens Vej at foretage en saadan Sammenslutning sig imellem, at de kan garantere enhver Sparer hans Tilgodehavende ubetinget. Naar den Tid kommer, vil det ærede Medlem ganske sikkert faa at se, at Sparemidlerne strømmer derhen, hvor de hører hjemme, og saa vil der ikke være Tale om Konkurrence mellem Sparekasser og Banker, thi overfor den Sikkerhed, som i saa Tilfælde vil bydes hos Sparekasserne, vil en højere eller mindre Indlaansrente ingen Rolle spille.

Falbe Hansen: Jeg vil anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 7, der giver Lov til at udrage Penge af Sparekassébøger ved Hjælp af Checks. Det er bekendt, at Betaling ved Checks er den bedste og bekvemmeste af alle Betalingsformer og utvivlsomt er Fremtidens Betalingsform. Man opnaar derved ikke alene en Behagelighed og en Nemhed, men tillige Sikkerhed i sin Regnskabsførelse, og man sparer Penge ved Postforsendelser og lignende. Det er derfor ikke underligt, at denne Betalingsform mere og mere trænger igennem i kultiverede Lande, ogsaa herhjemme er den trængt stærkt igennem i de senere Aar, om end ikke i saa stor Udstrækning som ønskeligt, navnlig blandt Landboerne. Denne Udvikling tror jeg vil blive hemmet ved denne Lov. Nu siger den højtærede Minister ganske vist: Jeg betager jo ikke Sparekasserne Ret til, at der trækkes Anvisninger paa dem. Nej, det er rigtigt nok, men det forbydes, at der trækkes Anvisninger paa dem under den Laane-